

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jméno: **Klára Vencová**

Vysoká škola: **FF JU v Č. Budějovicích,
Ústav estetiky**

Obor: **Estetika**

Datum odevzdání posudku: 21. 8. 2012

Recenzent: **Mgr. David Skalický, Ph.D.**

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Pojetí dramatického umění v díle Otakara Zicha, Jana Mukařovského a Jiřího Veltruského

.....
(téma)

Předložená bakalářská práce se zabývá koncepty dramatického umění třech významných českých teoretiků divadla: Otakara Zicha, Jana Mukařovského a Jiřího Veltruského. Autorka se soustředí na základní složky dramatického díla (děj/jednání, herecká/dramatická postava, dramatický text/dílo, dramatický prostor, role publika ad.) – na jejich charakterizaci a vzájemné vztahy, jak byly pojednány v Zichově *Estetice dramatického umění*, několika Mukařovského příspěvcích k teorii divadla a v díle Jiřího Veltruského. Ukazuje strukturální (byť u Zicha spíše pre-strukturální) rozvrh jejich konceptualizací, vycházející jak z pojetí dramatického díla jako dynamické struktury složek, tak ze sémiotické orientace jejich teorií. Cenný je způsob, jímž se pokouší reflektovat rovněž vzájemnou návaznost těchto tří koncepcí, přejímání, domyšlení i redefinice jednotlivých pojmů.

Výklad Kláry Vencové je logicky strukturovaný a povětšinou koherentní a srozumitelný, místy se však autorka bohužel nevyhnula nejasným, nepřesným či neobratným formulacím. Příkladem může být kapitola 2.2, v níž představuje Mukařovského pojetí dramatického díla jako dynamické struktury složek – sledovat její výklad o dynamice, souhře, napětí, protikladu, hierarchii, proměnách, přeskupování, nezbytnosti a zástupnosti složek dramatického díla, pojednané na dvou stranách textu, dokáže, domnívám se, jen čtenář již vybavený znalostí Mukařovského koncepce struktury. Mukařovského shrnující slova: „Ukázalo se, že výstavba jevištního díla počíná před zrakem teoretikovým čím dále zřetelněji nabývat vzhledu struktury [...]“ (Studie I, s. 406) parafrázuje autorka jako: „Dramatické dílo

[...] nabývá struktury až v mysli teoretiků, kteří jej vnímají na základě zrakového vjemu. Dílo tedy přijímá vzhled struktury [...]“ (s. 26) a hned v následujícím odstavci zmatení vizuálních metafor dovršuje nepříliš šťastně formulovanou otázkou: „I když je dramatické dílo složeno z různých částí a složek, je nějaká složkou základní, ke které by ostatní mohly vzhlížet?“. Na řadě míst je tak – domnívám se – výklad K. Vencové pro čtenáře srozumitelný pouze v případě, kdy vykládanou problematiku čtenář již předem zná a dokáže si její slova patřičně korigovat, usouvztažnit, domyslet. Občasnou formulační bezradnost signalizují také opakování jednotlivých frází, či dokonce celých vět, jako např. na str. 21-22: „Saussure sice vychází z jazyka a naopak Zich pracuje s hercem jako smysli uchopitelným, hmotným člověkem.“ O dvě věty, resp. dva řádky dále: „U Saussura se vychází z jazyka, v případě Zicha z herce jako hmotného, smysli uchopitelného člověka.“ (Totéž např. srov. první odstavec kap. 3 a první dva odstavce kap. 3.2)

Vyjma drobných přehlédnutí (v soupise použité literatury je Zichovo dílo uvedeno chybně na prvním místě; chybí strana u citace v pozn. 59) charakterizuje předloženou práci pečlivé formální provedení. Lze ji v úhrnu hodnotit jako velmi dobrou, prokazující autorčinu znalost a porozumění vykládané problematice, její schopnost postihnout to podstatné a logicky strukturovat svůj výklad. Ten není vždy zcela formulačně zdařilý, což je hlavním důvodem pro hodnocení „velmi dobře“.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 21. 8. 2012